

Ecumenical Patriarchate
Greek Orthodox Metropolis of New Jersey
ASCENSION

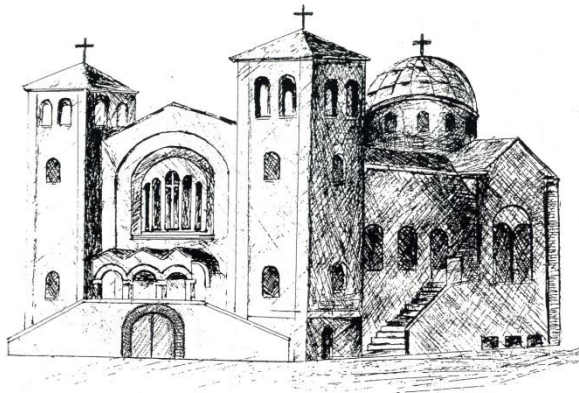
Greek Orthodox Church

FAIRVIEW - NEW JERSEY

Weekly Bulletin

Sunday, September 13, 2020

Sunday before Holy Cross

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον
Ιερά Μητρόπολις Νέας Ιερσέης
Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία
ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ
ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Rev. Christos L. Pappas, Protopresbyter

**Light a Candle & Say a Prayer at
Ascension Church, Fairview, NJ**

*"I am the light of the world;
he who follows me will not walk in darkness
but will have the light of life." (John 8:12)*

To light a candle, please click the link below
and after you select the candle(s)
that you would like us to light and before pressing the
"Place Order" button,
please submit the names of your loved ones,
those who are alive and/or those
who have departed this life.
Your candles will be lit at the next Liturgy or service.
Thank you and God bless!

<http://ascensionfairviewnj.square.site/>

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

Κυριακή, 13 Σεπτεμβρίου, 2020

Προ Υψώσεως

8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία

Εορτή Συλλόγου Καμπιουσίων

«Παναγία Δέσποινα»

Περιοφορά Εικόνας, Μνημόσυνο, Αρτοκλασία

Δευτέρα, 14 Σεπτεμβρίου, 2020

Η Ύψωσις του Τιμίου Σταυρού

8:30 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία

Τετάρτη, 16 Σεπτεμβρίου, 2020

Ευφημία Μεγαλομάρτυς

8:30 π.μ. - Όρθρος, Θ. Λειτουργία

4:30 μ.μ. – 6:00 μ.μ. Αρχίζει το Ελληνικό Σχολείο διαδουκτιακά

5:00 μ.μ. Αγιασμός Διαδουκτιακά

Πέμπτη, 17 Σεπτεμβρίου, 2020

Σοφία, Πίστις, Ελπίς, Αγάπη

8:30 π.μ. - Όρθρος, Θ. Λειτουργία

Κυριακή, 20 Σεπτεμβρίου, 2020

Μετά την Ύψωση

8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία

SCHEDULE OF SERVICES

Sunday, September 13, 2020

Sunday Before Holy Cross

8:30 a.m. - 11:30 a.m. Orthros, Divine Liturgy

Celebration of Kambiousion Society

«Panagia Despoina»

Procession of the Icon, Memorial Service, Artoklasia

Monday, September 14, 2020

Exaltation of the Holy Cross

8:30 a.m. Orthros, Divine Liturgy

Wednesday, September 16, 2020

Euphemia the Great Martyr

8:30 a.m. - Orthros, Divine Liturgy

4:30 p.m. – 6:00 p.m. School starts remotely

*5:00 p.m. Agiasmos by Fr. Christos
live streaming from our Church*

Thursday, September 17, 2020

Sophia, Faith, Hope, Love

8:30 a.m. Orthros, Divine Liturgy

Sunday, September 20, 2020

Sunday after Holy Cross

8:30 a.m. - Orthros, Divine Liturgy

Prokeimenon. Mode Plagal 2.

Psalm 27.9,1

O Lord, save your people and bless your inheritance.

Verse: To you, O Lord, I have cried, O my God.

The reading is from St. Paul's Letter to the Galatians 6:11-18

Brethren, see with what large letters I am writing to you with my own hand. It is those who want to make a good showing in the flesh that would compel you to be circumcised, and only in order that they may not be persecuted for the cross of Christ. For even those who receive circumcision do not themselves keep the law, but they desire to have you circumcised that they may glory in your flesh. But far be it from me to glory except in the cross of our Lord Jesus Christ, by which the world has been crucified to me, and I to the world. For neither circumcision counts for anything, nor uncircumcision, but a new creation. Peace and mercy be upon all who walk by this rule, upon the Israel of God. Henceforth let no man trouble me; for I bear on my body the marks of Jesus. The grace of our Lord Jesus Christ be with your spirit, brethren. Amen.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

ΨΑΛΜΟΙ 27.9,1

Σῶσον, Κύριε τὸν λαὸν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

Πρὸς Γαλάτας 6:11-18 τὸ ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτετμημένοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῶνται. Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· δι' οὗ ἔμοι κόσμος ἐσταύρωται, καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ, κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

The Gospel According to John 3:13-17

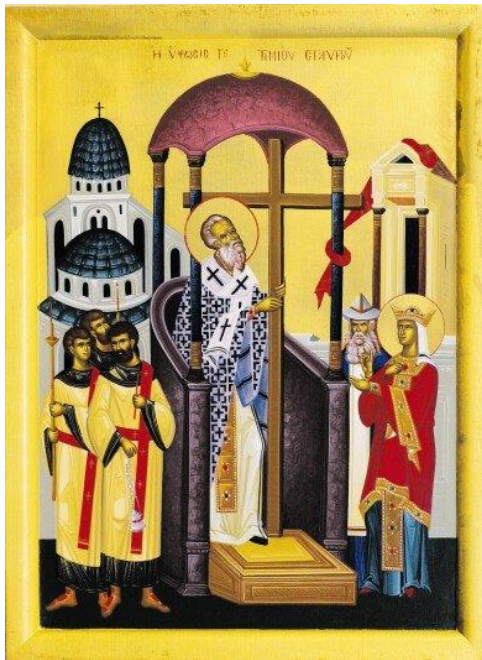
The Lord said, "No one has ascended into heaven but he who descended from heaven, the Son of man who is in heaven. And as Moses lifted up the serpent in the wilderness, so must the Son of man be lifted up, that whoever believes in him may have eternal life.

"For God so loved the world that he gave his only Son, that whoever believes in him should not perish but have eternal life. For God sent the Son into the world, not to condemn the world, but that the world might be saved through him."

Ἐκ τοῦ Κατὰ Ἰωάννην 3:13-17 Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα

Εἶπεν ὁ Κύριος· καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. καὶ καθὼς Μωϋσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

Η Ύψωση του Τιμίου Σταυρού

Ο Τίμιος Σταυρός του Κυρίου αποτελεί το κορυφαίο σύμβολο θυσίας και αγιασμού για την Εκκλησία του Εσταυρωμένου και Αναστημένου Χριστού, διότι ο Σταυρός μαζί με την Ανάσταση είναι οι δύο πυλώνες πάνω στους οποίους στηρίζεται η ζωή της Εκκλησίας και των μελών της.

Η τιμή που αποδίδει η Ορθόδοξη Εκκλησία, προς τον Τίμιο Σταυρό, τη 14η Σεπτεμβρίου και όχι μόνο [1], ξεκινά στους πρώτους αποστολικούς χρόνους, δια των αποστόλων και των επακολουθησάντων αποστολικών Πατέρων. Έτσι μέχρι σήμερα, η Ορθόδοξη Εκκλησία, διασώζει ανόθευτη τη βιβλική [2] (Παλαιά και Καινή Διαθήκη) και πατερική διδασκαλία [3] και αποδίδει την προσήκουσα τιμή στο Σταυρό του Χριστού, ως το

κατ' εξοχήν όργανο και σύμβολο της απολυτρώσεως του ανθρωπίνου γένους.

Το 326 μετά την Α΄ Οικουμενική Σύνοδο η μητέρα του Μ. Κωνσταντίνου Ελένη αναχώρησε για τους Αγίους Τόπους, όπου άρχισε το κτίσιμο λαμπρών ναών στα μέρη που κατά την παράδοση είχαν διαδραματισθεί γεγονότα σχετικά με τη επί γης παρουσία του Κυρίου μας και άλλα γεγονότα της Βίβλου [4]. Επίκεντρο αυτών υπήρξε ο Πανάγιος Τάφος του Κυρίου. Στο σημείο εκείνο ο αυτοκράτορας Αδριανός είχε κτίσει το 135, κατά τη δεύτερη καταστροφή της Ιερουσαλήμ, ναό της Αφροδίτης έχοντας επιχωματώσει τον τόπο του Γολγοθά και της ταφής ώστε να μην μπορούν να προσέρχονται οι Χριστιανοί στον τόπο αυτό [5]. Η αγία Ελένη επιδόθηκε σε προσπάθειες για την ανεύρεση του Τιμίου Σταυρού [6]. Ύστερα από επίπονες ανασκαφές τελικά βρέθηκαν τρεις σταυροί, του Κυρίου και των δύο ληστών. Τότε κατά την παράδοση της Εκκλησίας ο επίσκοπος Ιεροσολύμων Μακάριος, αφού έκανε δέηση, άγγιξε τους σταυρούς στο σώμα μιας νεκρής γυναίκας, όταν τοποθετήθηκε πάνω της ο τρίτος σταυρός, που ήταν του Κυρίου, η γυναίκα αναστήθηκε [7].

Σύμφωνα με την παράδοση της Εκκλησίας, αμέσως μετά την εύρεση του, η αγία Ελένη τον ασπάσθηκε και τον παρέδωσε στον επίσκοπο Ιεροσολύμων Μακάριο [8]. Η είδηση διαδόθηκε σε όλα τα μέρη της Ιερουσαλήμ. Πλήθη πιστών άρχισαν να συρρέουν για να αγγίξουν το τίμιο ξύλο, λόγω όμως του συνωστισμού, ο επίσκοπος ύψωσε τον Τίμιο Σταυρό για να τον δουν οι παρευρισκόμενοι χριστιανοί και τους ευλόγησε. Την ίδια ημέρα εορτάζουμε και τη δεύτερη ύψωση, η οποία πραγματοποιήθηκε λίγα χρόνια μετά, το 335, την επομένη των εγκαινίων του Ναού της Αναστάσεως [9].

Τέλος την ίδια ημέρα καταγράφεται στους συναξαριστές και μία τρίτη και τελευταία ύψωση του Τιμίου Σταυρού το έτος 630 [10]. Ο αυτοκράτορας Ηράκλειος πολέμησε την περίοδο εκείνη τους

Πέρσες, οι οποίοι προ 14 ετών, είχαν καταλάβει την Παλαιστίνη και είχαν αρπάξει τον Τίμιο Σταυρό. Ο Ηράκλειος αφού νίκησε τους Πέρσες επανέκτησε τον Σταυρό και αποκατέστησε στον πατριαρχικό θρόνο τον πατριάρχη Ζαχαρία, ο οποίος ήταν αιχμάλωτος των Περσών [11]. Στις 14 Σεπτεμβρίου ήρθε στα Ιεροσόλυμα φέροντας στους ώμους του τον Σταυρό. Φθάνοντας στο Ναό της Αναστάσεως τον παρέδωσε στον πατριάρχη Ζαχαρία, ο οποίος και τον ύψωσε ώστε να τον δουν και να ευλογηθούν τα πλήθη, ψάλλοντας για πρώτη φορά το απολυτίκιο «Σώσον Κύριε τον λαόν Σου...» [12]. Πηγές της εκκλησιαστικής ιστορίας αναφέρουν ότι η εορτή της Υψώσεως είχε καθιερωθεί από τα αρχαία χρόνια, ίσως μάλιστα να είχε καθιερωθεί και από αυτόν τον Μέγα Κωνσταντίνο, κατά προτροπή της μητέρας του αγίας Ελένης, αμέσως μετά την εύρεση του Τιμίου Ξύλου στα Ιεροσόλυμα, γύρω στο 330 μ.Χ. σε συνδυασμό με την εορτή ανάμνησης των εγκαίνιων του Ναού της Αναστάσεως στις 13 Μαΐου το έτος 335 μ.Χ. [13] Η Εκκλησία τιμά με ιδιαίτερο τρόπο την αγία ημέρα της Υψώσεως του Σταυρού του Κυρίου μας. Κατά τη Θεία Λειτουργία αναγιγνώσκεται αποστολικό ανάγνωσμα που αναφέρεται στην σημασία της σταυρικής θυσίας και του Σταυρού του Κυρίου και το ευαγγελικό ανάγνωσμα περιγράφει σκηνές της σταυρώσεως. Τέλος κατά την ημέρα αυτή έχει θεσπισθεί αυστηρή νηστεία (ξηροφογία άνευ δηλαδή ελαίου και οίνου, εκτός εάν συμπέσει ημέρα Σάββατο ή Κυριακή) καθόσον είναι ημέρα ανάμνησης της σταυρικής θυσίας του Χριστού, φέρουσα τα ίσα της Μ. Παρασκευής [14]. Αξίζει σε αυτό το σημείο να αναφέρουμε την σύνδεση της εορτής της Μεταμορφώσεως του Κυρίου με την εορτή της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού [15]. Το γεγονός της Μεταμορφώσεως συνέβη 40 ημέρες προ του πάθους του Κυρίου, ο εορτασμός όμως ορίστηκε να γίνεται στις 6 Αυγούστου και τούτο γιατί ήταν δύσκολος ο εορτασμός μίας δεσποτικής εορτής μέσα στο πένθιμο χαρακτήρα της Μεγάλης Τεσσαρακοστής [16]. Έτσι η καθιέρωση της εορτής μεταφέρθηκε και έγινε σε συνάρτηση με την Ύψωση του τιμίου Σταυρού, σαράντα μέρες προ αυτής, αφού όπως αναφέραμε φέρει τα ίσα της Μεγάλης

Παρασκευής [17]. Η Εκκλησία με αφορμή την εύρεση και τη ύψωση του Τιμίου Σταυρού του Κυρίου προβάλλει σε όλους εμάς τον τρόπο ζωής με τον οποίο θα πρέπει να ζήσουμε, ώστε συσταυρούμενοι με τον Κύριο να αξιωθούμε και αυτής της Αναστάσεως, αντλώντας από αυτόν δύναμη και χάρη. Ο Σταυρός του Χριστού είναι το σύμβολο της υπακοής, της ταπείνωσης και της αγάπης, είναι το τρόπαιο κατά του μίσους, της ιδιοτέλειας, της αμαρτίας, των παθών και του εγωισμού. Ας αγωνιστούμε και εμείς κατά το μέτρο του δυνατού και να τον μιμηθούμε, ώστε η ζωή μας να είναι Χριστομίμητη και Χριστοϋπάκουη. Να μιμηθούμε την ταπείνώσή Του, την υπακοή Του, αλλά και την αγάπη Του η οποία ήταν ίδια για όλους, τόσο για τους μαθητές όσο και για τους σταυρωτές και η οποία έφθασε μέχρις Σταυρού. Ας ζήσουμε λοιπόν τον υπόλοιπο χρόνο της ζωής μας εν ειρήνη και μετανοία.

The Feast of the Exaltation of the Holy Cross

The **Elevation of the Holy Cross** is one of the [Great Feasts](#) of the [Orthodox Church](#), celebrated on [September 14](#). This feast is also referred to as the **Exaltation of the Cross**. This is also a popular name day for Stavroula/Stavros (from "stavros" meaning cross).

This feast commemorates two events:

The finding of the [Cross](#) by the Empress [Helen](#) (the mother of St. [Constantine the Great](#)) on [Golgotha](#) in 326 AD, the place where [Christ](#) was crucified.

On the spot where the Cross was discovered, St. Helen had found a hitherto unknown flower of rare beauty and fragrance, which has been named "Vasiliko," or [Basil](#), meaning the flower of royalty. Note that the word "Vasiliko" means "of the King," since the word "Basileus" in Greek means "King"; so, the plant Vasiliko, Basil, is tied to the Precious Cross of the King of Glory, our Lord Jesus Christ.

Underneath the Basil, the Cross of Christ was found, but with it were the other two crosses, those used to crucify the two thieves on either side of Christ. The sign with the inscription, "Jesus of Nazareth, the King of the Jews", also lay among the three crosses. In order to determine which one was the true cross, a sick woman was told to kiss each of the three crosses. The woman kissed the first cross with no result. She kissed the second cross and again nothing happened. However, when the ailing woman kissed the True Cross, she was immediately made well. It so happened that a funeral procession was passing that way, and so the body of the dead man was placed on each of the crosses, and when it was placed on the True Cross, the dead man came to life — thus the name the "Life-Giving" Cross, which gives life not only to that man, but to each person who believes in the sacrifice of Christ on the Cross and His all-glorious three day Resurrection. When the true Cross was identified, it was lifted on high for all the people to see, who then continually sang *Kyrie eleison*, a practice which is still enacted at current celebrations of this [feast](#).

- The recovery of the [Cross](#) on which [Jesus Christ](#) was crucified from the Persians. The Persians had captured the [True Cross](#) as a prize of war when they sacked Jerusalem in 614 AD. It was recovered by the forces of the Byzantine Empire (Eastern Roman Empire) in 627 AD, when Emperor [Heraclius](#) decisively defeated the Sassanid Persians at The Battle of Nineveh, surrounding their capital Ctesiphon, recovering the [True Cross](#), and breaking the power of the Sassanid dynasty. The Elevation took place on [March 21](#), 630 AD, when Emperor Heraclius entered Jerusalem amidst great rejoicing, and together with Patriarch [Zacharios](#) (609-632), transferred the Cross of Christ with great solemnity into the [temple of the Resurrection](#), joyously held up for veneration by the Christian faithful.

This is one of the two feast days which is held as a strict [fast](#). The other is the commemoration of the [Beheading of St. John the Forerunner](#) on [August 29](#).

This is a holy day of fasting and repentance. On this day the faithful make dedication to the crucified Lord and pledge their faithfulness to him by making prostrations at the Lord's feet on the life creating Cross. For the feast, the Cross is placed on a tray surrounded by flowers or branches of basil, and placed in the center of the Church for veneration.

On the eve of the feast, [Vespers](#) is served and contains three [Old Testament](#) readings. The first, from [Exodus](#) 15:22-16:1, tells of the "tree" which made the bitter waters sweet, the symbol of the Tree of the Cross. The second reading is from [Proverbs](#) 3:11-18, which reminds us that the Lord chastens and corrects those whom he loves and that [Divine Wisdom](#) is "a Tree of life to those who lay hold upon her and trust in her, as in the Lord." The third reading is from the [Prophecy of Isaiah](#) 60:11-16; it tells of the "city of the Lord" where both Jews and Gentiles will live together and shall [prostrate](#) themselves at the place of God's feet and "shall know that I, the Lord, am your Savior and your Redeemer, the mighty One of Jacob."

Sometimes [Matins](#) is served on the morning of the feast. The four directions of the universe are blessed with the Cross, while the faithful repeat the chant "Lord have mercy." The Matins Gospel reading is from [John](#) 12:28-36. In it Christ says that when he is elevated on the Cross he will draw all men to himself.

[Divine Liturgy](#) is served on the day on the feast. The normal [antiphons](#) are replaced by special verses from the [psalms](#) 22, 74, and 99, which have direct reference to Christ's crucifixion on the Cross. A special hymn replaces the [Trisagion](#) hymn, as it is sung, the faithful prostrate. The [epistle reading](#) is from [I Corinthians](#) 1:18-24, and says that "the message of the cross is foolishness to those who are perishing, but to us who are being saved it is the power of God." The [gospel reading](#) is taken from John 19:6-11, 13-20, 25-28, and 30-35 together. This long reading is the passion account.

THE LIFE OF SAINT EUPHEMIA THE ALL-PRAISED (September 16)

The Holy Great Martyr Euphemia the All-Praised was the daughter of Christians, the senator Philophronos and Theodosia. She suffered for Christ in the year 304 A.D. in the city of Chalcedon, on the banks of the Bosphorus opposite Constantinople.

The Chalcedon governor Priscus circulated an order to all the inhabitants of Chalcedon and its surroundings to appear at a pagan festival to worship and offer sacrifice to an idol of Ares, threatening grave torments for anyone who failed to appear. During the impious pagan festival, 49 Christians were hidden in one house, where they secretly attended services to the True God. The young maiden Euphemia was also among those praying there. Soon the hiding place of the Christians was discovered, and they were brought before Priscus to answer for themselves. For nineteen days the martyrs were subjected to various tortures and torments, but none of them wavered in their Christian faith nor

consented to offer sacrifice to the idol. The governor, beside himself with rage and not knowing any other way of forcing the Christians to abandon their faith, sent them for trial to the Roman Emperor Diocletian. He kept the youngest, the virgin Euphemia, hoping that she would not remain strong if she were all alone.

Saint Euphemia, separated from her brethren in faith, fervently prayed the Lord Jesus Christ, that He strengthen her in her impending ordeal. Priscus at first urged the Saint to recant, promising her earthly blessings, but then he gave the order to torture her.

The Holy Martyr was tied to a wheel with sharp knives, which cut her body. The Saint prayed aloud, and as it happened, the wheel stopped by itself and would not move even with all the efforts of the executioners. An Angel of the Lord, came down from Heaven, removed Euphemia from the wheel and healed her of her wounds. The Saint gave thanks unto the Lord with gladness.

Not perceiving the miracle that had occurred, the torturer ordered the soldiers Victor and Sosthenes to take the Saint to a read-hot over. But the soldiers, seeing two fearsome Angels in the midst of the flames, refused to carry out the order of the governor and became believers in the God Whom Euphemia worshipped. Boldly proclaiming that they too were Christians, Victor and Sosthenes bravely went to suffering. They were sent to be eaten by wild beasts. During their execution, they cried out for mercy to God, asking that the Lord would receive them into the Heavenly Kingdom. A heavenly Voice answered their cries, and they entered into eternal life. The beasts, however, did not even touch their bodies.

Saint Euphemia, cast into the fire by other soldiers, remained unharmed. With the help of God she emerged unharmed after many other tortures and torments. Ascribing this to sorcery, the governor gave orders to dig out a new pit, and filling it with

knives, he had it covered over with earth and grass, so that the martyr would not notice the preparation for her execution.

Here also Saint Euphemia remained safe, easily passing over the pit. Finally, they sentenced her to be devoured by wild beasts at the circus. Before execution the Saint began to implore that the Lord deem her worthy to die a violent death. But none of the beasts, set loose at her in the arena, attacked her. Finally, one of the she-bears gave her a small wound on the leg, from which came blood, and immediately the holy Great Martyr Euphemia died. During this time there was an earthquake, and both the guards and the spectators ran in terror, so that the parents of the Saint were able to take up her body and reverently bury it not far from Chalcedon.

A majestic church was afterwards built over the grave of the Great Martyr Euphemia. At this temple the sessions of the Fourth Ecumenical Council took place in the year 451 A.D. At that time, the Holy Great Martyr Euphemia confirmed the Orthodox confession in a miraculous manner, and exposed the Monophysite heresy.

With the taking of Chalcedon by the Persians in the year 617 A.D., the holy relics of the Holy Great Martyr Euphemia were transferred to Constantinople (in about the year 620). During the Iconoclast heresy, the relics of Saint Euphemia appears to have thrown into the sea. Pious sailors recovered them. They were afterwards taken to the Island of Lemnos, and in the year 796 A.D. they were returned to Constantinople.

Αγία Μεγαλομάρτυς Ευφημία

Η Ευφημία γεννήθηκε στη Χαλκηδόνα. Ο πατέρας της, Φιλόφρων, ήταν αξιωματούχος συγκλητικός και πιστός χριστιανός, όπως άλλωστε και η μητέρα της, Θεοδωρησιανή. Η Ευφημία ήταν μια πανέμορφη παρθένος, στο σώμα αλλά και στην ψυχή. Όταν ο ανθύπατος της περιοχής, Πρίσκος, διοργάνωσε

εορτή στη Χαλκηδόνα και προσέφερε θυσία στον «θεό» Άρη, σαράντα εννέα χριστιανοί αρνήθηκαν να μιμηθούν τον ηγεμόνα και έφυγαν κρυφά. Ωστόσο τους ανακάλυψαν οι άνθρωποι του Πρίσκου και τους έφεραν ενώπιον του. Ανάμεσά τους ήταν και η αγία Ευφημία. Ο αλαζών ηγεμών τους ανέκρινε για τον λόγο που απήφησαν την αυτοκρατορική διαταγή να θυσιάσουν στα είδωλα και τότε εκείνοι αποκρίθηκαν: «Οι διαταγές του αυτοκράτορα και οι δικές σου πρέπει να είναι σεβαστές, εάν δεν εναντιώνονται στον Θεό του ουρανού· αλλά, εάν είναι αντίθετες προς τον Θεό, τότε πρέπει όχι μόνον να τις καταφρονούμε αλλά και να αντιστασσόμαστε σ’ αυτές!». Επί δεκαεννέα συνεχόμενες ημέρες ο Πρίσκος τους υπέβαλε σε ποικίλα βασανιστήρια. Την εικοστή ημέρα ξεχώρισε την Ευφημία από όλους τους άλλους και προσπάθησε – στην αρχή με κολακείες, για την ομορφιά της – να την μεταστρέψει στην ειδωλολατρία. Καθώς όμως αποδείχθηκαν μάταιες οι κολακείες του, πρόσταξε να βασανίσουν και πάλι την Ευφημία. Στην αρχή έδεσαν το σώμα της σε τροχό, αλλά άγγελος Κυρίου εμφανίστηκε και την ελευθέρωσε συντρίβοντας το μηχανήμα. Κατόπιν την έριξαν μέσα σε πυρακτωμένη κάμινο, αλλά διαφυλάχθηκε αβλαβής με τη δύναμη του Θεού. Βλέποντας το θαυμαστό αυτό γεγονός δύο στρατιώτες, ο Βίκτωρ και ο Σωσθένης, πίστεψαν στον Χριστό και εξαιτίας της ομολογίας τους οι δήμιοι τους έριξαν βορά στα άγρια θηρία, με αποτέλεσμα να τελειώσουν ενδόξως τον επίγειο βίο τους.

Όσο για την Ευφημία, την πέταξαν σ’ ένα λάκκο με νερό, γεμάτο με δηλητηριώδη παράσιτα και σαρκοβόρα κήτη της θάλασσας: εκείνη έκανε το σημείο του σταυρού επάνω στο νερό και διαφυλάχθηκε σώα και αβλαβής. Τέλος, την έριξαν στα άγρια θηρία και τότε η αγία, με θερμή προσευχή ευχαριστίας στον Θεό, παρέδωσε το πνεύμα της. Οι ίδιοι οι γονείς της έθαψαν το άψυχο σώμα της με τιμές. Η Ευφημία μαρτύρησε το έτος 304 και εισήλθε στην αιώνια ευφροσύνη. Μνημονεύεται επίσης στις 11 Ιουλίου.

Αγ. Σοφία-Πίστη-Ελπίδα-Αγάπη: Πρότυπα ζωής & μαρτυρίου

Η Αγία Σοφία και οι τρεις μάρτυρες θυγατέρες της Πίστες, Ελπίς και Αγάπη (17 Σεπτεμβρίου)

Η αγία μάρτυς Σοφία και οι τρεις θυγατέρες της Πίστες, Ελπίς και Αγάπη ζούσαν κατά τους χρόνους του αυτοκράτορα των Ρωμαίων Αδριανού (117-138 μ.Χ.). Κατάγονταν από λαμπρό και ένδοξο γένος. Είχαν από τους προγόνους τους την πίστη στο Χριστό και ζούσαν τη ζωή τους σύμφωνα με το θέλημα του Θεού. Λοιπόν, όταν κάποτε οι άγιες αυτές γυναίκες πήγαν στη Ρώμη, τις συνόδευσε εκεί η φήμη για τη λαμπρότητα της γενιάς τους και η πληροφορία για την πίστη τους στο Χριστό. Για το λόγο αυτό ο ηγεμόνας πρόσταξε να του τις παρουσιάσουν ενώπιόν του. Μόλις αυτό έγινε, εκείνος θαμπώθηκε από το κάλλος και την ομορφιά τους και αφού χώρισε τη μητέρα από τις τρεις θυγατέρες της, άρχισε και συζητούσε μαζί της περί πίστεως, προσπαθώντας άλλοτε με κολακείες και υποσχέσεις και άλλοτε με απειλές να την αποσπάσει από την πίστη της στο Χριστό. Η αγία Σοφία όμως

έμενε ακλόνητη στην πίστη της, υπερμαχόταν γι' αυτήν, αμυνόταν στις προσβολές του ηγεμόνα και, έτσι, αυτές δεν μπορούσαν να τελεσφορήσουν.

Τότε ο ηγεμόνας, επειδή νικήθηκε από την Αγία, πρόσταξε να οδηγήσουν ενώπιόν του τις τρεις θυγατέρες της. Μόλις λοιπόν έγινε αυτό, εκείνος, κοιτάζοντάς τις με «γλυκό» βλέμμα, προσπάθησε με σαγηνευτικές κολακείες και υποσχέσεις να εκμεταλλευτεί τη μικρή τους ηλικία και να διαπιστώσει μήπως αυτές, εξαιτίας ακριβώς της μικρής τους αυτής ηλικίας, έχουν αποδεχθεί τη διδασκαλία να περιφρονούν τα υλικά αγαθά που τους υποσχόταν. Ο τύραννος έκαμε τη σχετική διαπίστωσή του, αλλά και πάλι νικήθηκε, αφού οι άγιες αυτές κορασίδες πίστευαν απολύτως συνειδητά στο Χριστό.

Ύστερα από το γεγονός αυτό, ο ηγεμόνας θέλησε να δοκιμάσει καθεμιά χωριστά. Πρώτα λοιπόν του πήγαν τη μεγαλύτερη στην ηλικία, την Πίστη, η οποία ήταν τότε δώδεκα ετών. Αυτή, αφού ομολόγησε με παρρησία την πίστη της στο Χριστό, έλεγξε και απέκρουσε με γενναίο φρόνημα τις μεθοδεύσεις του τυράννου. Τότε εκείνος πρόσταξε και την υπέβαλαν σε ανήκουστα και φρικτά βασανιστήρια. Πρώτα – πρώτα λοιπόν οι δήμιοι την έγδυσαν και, αφού της έδεσαν πίσω τα χέρια, την έδειραν ανελέητα με ραβδιά. Έπειτα της έκοψαν με μαχαίρι τούς μαστούς, από τους οποίους, ω του θαύματος!, αντί για αίμα, έρευσε γάλα· γεγονός που προκάλεσε έκπληξη και δέος στους ανόσιους και κακούργους δημίους. Εν συνεχεία την ξάπλωσαν πάνω σε μια πυρακτωμένη σχάρα. Η Αγία όμως δεν έπαθε τίποτε, αλλά διαφυλάχτηκε άφλεκτη από το πυρ, σε πείσμα του τυράννου και προς δόξαν του Χριστού. Κατόπιν την πασπάλισαν με πίσσα και ασφαλτο και την ξάπλωσαν και πάλι σε πυρακτωμένη σχάρα. Αλλά και από το μαρτύριο αυτό εκείνη διαφυλάχτηκε άβλαβης και ανέπεμπε ευχαριστίες στο Θεό.

Έτσι λοιπόν ο τύραννος, επειδή καταντροπιάστηκε από τη μεγαλομάρτυρα νεάνιδα, εξεμάνη κυριολεκτικά και πρόσταξε να την αποκεφαλίσουν με ξίφος. Αμέσως τότε την παρέλαβαν οι δήμιοι και την οδηγούσαν στον τόπο του αποκεφαλισμού της· προπορευόταν δε η μητέρα της Σοφία, η οποία και την ενθάρρυνε

να δεχθεί μετά χαράς το θάνατο για το Χριστό. Μόλις έφτασαν στον τόπο της εκτελέσεως, οι δήμιοι την αποκεφάλισαν με ξίφος. Έτσι λοιπόν η αγία μεγαλομάρτυς Πίστις εξασφάλισε από το Χριστό τον στέφανο της αθλήσεώς της και ανήγαγε τον εαυτό της ταπεινοφρόνως σε τιμή αγίας, αφού έγινε υπόδειγμα πίστεως στο Χριστό μέχρι θανάτου.

Αφού λοιπόν έγιναν όλα αυτά, ανοσίως μεν από τον τύραννο, θεοπρεπώς όμως από την πρώτη νεάνιδα, την Πίστη, προσήχθη σ' αυτόν η δεύτερη κόρη, η Ελπίς, η οποία ήταν δέκα ετών. Αλλά και αυτή, παρά την τόσο νεαρή ηλικία της, στάθηκε ακλόνητη στην πίστη της στο Χριστό και απέρριψε κατηγορηματικά τις κολακείες και τις υποσχέσεις του τυράννου. Τότε εκείνος, καταντροπιασθείς από αυτή τη μικρή κορασίδα, πρόσταξε να τη δέιρουν με βούνευρα και εν συνεχεία να τη ρίξουν μέσα σε μια πυρακτωμένη κάμινο. Η προσταγή του τυράννου εκτελέστηκε. Η Αγία όμως, με τη δύναμη του Θεού και την αόρατη παρουσία του Χριστού, διαφυλάχτηκε απολύτως αβλαβής.

Κατόπιν τούτου ο τύραννος πρόσταξε και υπέβαλαν την Ελπίδα σε νέα βασανιστήρια. Συγκεκριμένα, την κρέμασαν σε ένα ξύλο και της καταξέσχισαν με σιδερένια νύχια ολόκληρο το σώμα της. Εν συνεχεία δε, έτσι αιμόφυρτη όπως ήταν, την έριξαν μέσα σ' έναν πάρα πολύ πυρακτωμένο λέβητα, γεμάτο πίσσα και ρετσίνη. Αλλά, ενώ η Αγία δεν έπαθε απολύτως τίποτε από αυτή την κόλαση, τα κοχλάζοντα υγρά, που χύνονταν έξω από το λέβητα, έπεσαν επάνω σε πολλούς παρευρισκόμενους ειδωλολάτρες και, έτσι, τα απροσδόκητα εγκαύματα, που αυτά τους προκάλεσαν, επέφεραν σ' εκείνους το θάνατο. Για το λόγο δε αυτό η μανία των δημίων υπεράναψε και αποκεφάλισαν αμέσως την ανήλικη Μεγαλομάρτυρα. Έτσι λοιπόν και ο δεκάχρονος αυτός άγγελος του Χριστού, η μικρή Ελπίς, ετελειώθη και ανήλθε στεφανηφόρος στην ουράνια βασιλεία του Θεού.

Ακολούθως προσήχθη τελευταία στον ακόρεστο και θεομάχο τύραννο η τρίτη και μικρότερη από τις αδελφές, η Αγάπη. Αυτή, όντας τότε μόλις εννέα ετών, με ασυνήθιστη για ανήλικο άτομο φρόνηση και θάρρος απερίγραπτο, διακήρυξε ότι ο Χριστός είναι ο μόνος αληθινός Θεός και με παιδικούς καγχασμούς

καταμυκτήρισε τη θρησκεία των ειδώλων. Η διακήρυξή της δε αυτή εξέπληξε και εξερέθισε τόσο πολύ τον τύραννο, ώστε εκείνος πρόσταξε αμέσως τους δημίους να την κρεμάσουν και να τη δέιρουν. Εκείνοι τότε άρπαξαν την εννιάχρονη αυτή κορασίδα και, αφού την κρέμασαν, την έδειραν με σκληρά λουριά τόσο βάνουσα, που καταξέσχίστηκαν τα μέλη της και εξαρθρώθηκαν οι αρμοί της. Όμως, με τη χάρη του Θεού, αμέσως αποκαταστάθηκε τόσο τέλεια η υγεία της, ώστε ο τύραννος κατά πρώτον εκπλήγηκε και έμεινε άναυδος. Έπειτα όμως, καταληφθείς από οργή και εξαλλοσύνη, πρόσταξε και την έριξαν σε μια κάμινο, η οποία είχε πυρακτωθεί με την καύση κάθε είδους καύσιμης ύλης. Η Αγάπη όμως διασώθηκε θαυματουργικά με την επιστασία θείου αγγέλου, ενώ οι φλόγες άφησαν μισοκαμένους, αντί για εκείνη, τους παρευρισκόμενους ειδωλολάτρες και τον τύραννο. Τότε ο θηριωδέστατος και απανθρωπότετος εκείνος τύραννος πρόσταξε τους δημίους και κατατρύπησαν το σώμα της Αγίας με μια σιδερένια περόνη. Αλλά και από αυτό το μαρτύριο διαφυλάχτηκε αβλαβής. Κατόπιν τούτου ο τύραννος πρόσταξε και την αποκεφάλισαν με ξίφος. Έτσι λοιπόν και ο εννιάχρονος αυτός άγγελος, η Αγάπη, ετελειώθη και κοσμήθηκε από τον Κύριο, όπως και οι δύο άλλες αδελφές της, με τον αμάραντο στέφανο του μαρτυρίου.

Η μητέρα τους, η αγία Σοφία, ευφράνθηκε πάρα πολύ, που ανέθρεψε τοιοιτοτρόπως τη θεοεulόγητη αυτή τριάδα των βλασταριών, και ανέπεμψε δόξα και ευχαριστίες προς τον Κύριο για τα αγγελικά αυτά θρέμματά της. Κατόπιν κήδευσε και ενταφίασε με τιμές μητρικές τα τίμια λείψανα των πολυαγαπημένων αυτών και ισαγγέλων θυγατέρων της. Εν συνεχεία δε η Αγία παρέμεινε επί τρεις ημέρες στους τάφους τους και παρακαλούσε το Θεό να την πάρει και αυτήν από την πρόσκαιρη ζωή. Και πράγματι, ο Θεός άκουσε την προσευχή της και κάλεσε κοντά Του την πανευτυχή ψυχή της. Το τίμιο δε λείψανό της ενταφιάστηκε δίπλα στους τάφους των τριών θυγατέρων της, εις μαρτύριον αιώνιο της ενιαίας πίστεως και των τεσσάρων τους στον εν ουρανοίς Χριστό, που τις στεφάνωσε, στον Οποίο ανήκει η δόξα στους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

HOLY MARTYRS FAITH, HOPE AND LOVE AND THEIR MOTHER SOPHIA

In the reign of the Roman Emperor Hadrian (117-138) there lived a widow called Sophia which in Greek means "wisdom". She was a Christian, and in accordance with her name, she lived her life wisely. She had three beautiful daughters whom she called by the names of the three Christian virtues: the first was called Faith, the second Hope, and the youngest Love. She taught her daughters to live in a way pleasing to God by prayer, fasting and helping the poor. As the children grew in age, so also they grew in virtue, being obedient to their mother. They read diligently and knew well the books of the Prophets and Apostles; they were fervent in prayer and house-work. Their beauty combined with their virtuous lives attracted the attention of many.

When the fame of their lives reached the pagan Emperor Hadrian, he sent for them to come to him. The wise mother warned her daughters that the Emperor persecuted Christians and would tempt them to worship the pagan idols by promising them great gifts, riches and honor and all the things of beauty and pleasure in this vain world. She begged them to choose rather their beloved Lord Jesus Christ and the heavenly beauty such as human eyes have never seen and which God has promised to those who love Him. "O my dear daughters," she said, "to remember my words with which I taught you the fear of God and comfort your mother in her old age by your good and courageous confession of faith in Christ." Encouraging and supporting one another, they promised their mother that with Christ's help they would put into practice all her valuable advice.

When the Emperor's servants came for them, all four—mother and daughters—protected themselves with the sign of the Cross saying: "Help us, O God, our Saviour, for the glory of Thy holy Name."

On reaching the palace, they were presented to the Emperor. Seeing their beauty and their bright and fearless faces, the Emperor began to ask them their names, they answered that they were all Christians and wished to live for Christ alone. Who is to be worshipped by all generations.

Hearing this, the Emperor grew angry. Just as the mother had warned he asked the girls to be as his children and worship his gods, promising them glory and honor; but if they would not obey he threatened to torture and kill them. The holy virgins answered him with one voice:

"Our Father is God Who lives in heaven. He takes care of us and our life. We want to be loved by Him and we wish to be called His true children. Worshipping Him and keeping His laws and commandments, we spit on your gods, and we are not afraid of your threats."

The Emperor was very surprised at the courage of these young girls. At this time Faith was 12 years old, Hope was 10, and Love was just 9.

The Emperor again tried to force them to worship his false gods. He commanded Faith to offer sacrifice to the goddess Artemis. When she refused she was beaten and tortured. Faith endured all of this evil bravely by calling upon her Lord, and when she was put in a cauldron of boiling tar and oil she remained unharmed. She sat in it as if it were cool water and sang praises to God. Seeing that no amount of torture could force the girl to give up her faith in Christ, the cruel Emperor ordered her to be beheaded before the very eyes of her mother and younger sisters.

When the second sister Hope also refused to worship the false gods, she was thrown into a fire, but she too remained unharmed and glorified the true God. The torturer was furious that he could not hurt her and ordered her to be thrown into the boiling

cauldron, but it at once melted like wax, and the tar and oil poured out and burnt the bystanders. Ashamed that he was unable to shake the faith of such a young girl, the torturer ordered Hope to be beheaded. Knowing that the same cruel torture awaited her younger sister, Hope encouraged her and said, "Do not be left here, sister. Let us stand together before the Holy Trinity." Then she bent her head and was beheaded with a sword.

When the torturer called the youngest sister, Love, to worship the false gods, she also, even after seeing her sisters' tortures, did not hesitate to confess her faith in Jesus Christ. She was ordered to be thrown into a stove, but just like the three youths in the Old Testament, Love remained in the stove unharmed; walking about as if in a cool place, singing and praising God. The Emperor ordered still more cruel tortures, but the young girl proved true to her name for love "endureth all things" (I Cor 13:7). Finally, she too was beheaded and went to join her sisters who stood before the throne of their beloved Lord Jesus Christ.

Their mother rejoiced, knowing that each of her daughters had received a heavenly crown. Soon she too passed on to the Lord and shared with her daughters in the heavenly kingdom. St. Sophia also received a martyr's crown, for, if not in body, at least in her heart, she too suffered for Christ.

A graphic for an Ascension Church Pandemic Appeal Offering. It features a background image of a religious painting of a person with a halo. The text is overlaid on the image. The title is "Ascension Church Pandemic Appeal Offering". Below the title is a thank you message. Then, under the heading "Donation amount", there are five buttons for different donation amounts: \$50, \$100, \$250, \$500, and \$0.00. At the bottom is a "Donate" button.

Ascension Church Pandemic Appeal Offering

Thank you for your contribution to Ascension Church during these unprecedented times. Your support is greatly appreciated and will help maintain our Community as it belongs to each of us. All donations are tax-deductible to the extent allowed by law. God bless!

Donation amount

\$50	\$100
\$250	\$500
\$0.00	

Donate

<http://ascensionfairviewnj.square.site/>

FLEA MARKET
PHILOPTOCHOS SOCIETY
ASCENSION GREEK ORTHODOX CHURCH
101 Anderson Avenue, Fairview, NJ 07022
Church Office Phone # 201 945 6448

SEPTEMBER 2020

Friday, September 18, 2020 9:00 am – 5:00pm
Saturday, September 19, 2020 9:00 am – 5:00pm
Sunday, September 20, 2020 12:00 noon – 5:00pm

Friday, September 25, 2020 9:00 am – 5:00pm
Saturday, September 26, 2020 9:00 am – 5:00pm
Sunday, September 27, 2020 12:00 noon – 5:00pm

Proceeds for the benefit of Philoptochos

Ascension Greek Orthodox Church
101 Anderson Ave. Fairview New Jersey

201-945-6448, Fax 201-945-6463

email: info@ascensionfairview.org website

Visit our website: www.AscensionFairview.org

Like us on Facebook:

"Ascension Greek Orthodox Church"

Want to be added to our email list? Contact us:

info@ascensionfairview.org

THE WEEKLY BULLETIN

SUNDAY, September 13, 2020

Sunday before Holy Cross

ΚΥΡΙΑΚΗ, 13 Σεπτεμβρίου, 2020

Προ Υψώσεως